

А Примери за гордост

v Луцифер

— Когато говорим за гордост, трябва да споменем този, в когото това чувство възникна за пръв път: Луцифер. Той реши да не се задоволи със своето положение, а пожела да се издигне на по-високо. С времето той пожела да бъде толкова възвишен, че зажела да заеме самия престол на Бога (Исая 14:12-14).

— Ние сме „наследили“ желанието да правим каквото ни харесва, да притежаваме каквото искаме и да заемаме позиции, които ни позволяват да придобием слава или богатство. Това е, което светът ни предлага! (1 Йоан 2:16).

— Но не всяко стремеж е гордост. Удовлетворението, произтичащо от успеха на детето, или личната амбиция, не е непременно нездравословна гордост.

— Важното, което трябва да запомним, е, че нашите притежания, умения и постижения не определят нашата стойност. Гордостта се състои в това, че не отдаваме слава на Бога за това, което Той прави в нашия живот.

v Учениците на Исус

— Те бяха прекарвали повече от три години с Исус. Той току-що беше измил краката им и им беше разказал за кръвта Си, пролята за всички. И все пак, докато вечеряха, разговорът им нямаше нищо общо с всичко това: кой от тях беше най-великият? (Лука 22:24).

— Гордостта им ги накара да повярват, че заслужават първото място. Те не успяха да осъзнаят сериозността на чувствата си. Те отблъскваха Бог от сърцата си заради гордостта си.

— Исус отиде направо на въпроса: „Аз съм сред вас като този, който служи“ (Лука 22:27). С други думи: ако искате да бъдете велики като вашия Учител, служете на другите.

— Гордостта ни казва, че заслужаваме да ни служат другите (че сме по-добри от тях). Имаме нужда от Божията благодат, за да станем смирени слуги.

Б Примери за смирение

v Бирникът

— Един фарисей разказваше на Бога за добрите дела, които беше извършил, и за заслугите си пред Небето. Но Исус каза, че той „се молеше на себе си“, а не на Бога (Лука 18:11-12). Перфектен пример за гордост.

— Един бирник молеше Бога за помощ, защото беше грешник (Лука 18:13). Като се представи смирено пред Бога, той „се върна у дома си оправдан“, защото „който се възвисява, ще бъде смирен, а който се смирява, ще бъде възвишен“ (Лука 18:14).

— Истинското смирение започва, когато признаем греха си и помолим Христос за помощ. Тогава...

(1) Няма да гледаме на другите като на по-нисши (Фил. 2:3)

(2) Няма да търсим публично признание (Лука 14:7-11)

(3) Ще позволим на другите да ни дадат признание (Пр. 27:2)

(4) Ще приемем Божията благодат (Яков 4:6)

(5) Ще предадем тази благодат на другите (1 Петрово 4:10)

v **Мойсей**

— Мойсей беше обучен да бъде следващият фараон на Египет. Той беше велик стратег и имаше голям интелектуален капацитет (Деяния 7:22). На 40-годишна възраст той реши да остави всичко това настрана и да се присъедини към своя народ (Евреи 11:24-25).

— Той беше освободителят! Мощната му ръка щеше да освободи братята му! Тежка грешка. Бог не можеше да го използва, докато той таеше такава гордост.

— Още 40 години в общение с Бога в пустинята го направиха много смирен човек (Числа 12:3). Сега той можеше да бъде използван от Бога, за да изпрати язви; да пресече морето; да получи десетте заповеди; да говори директно с Бога; да удари скалата... Той дори беше способен смирено да приеме наказанието за своя акт на гордост, приписвайки си заслугите за това, което беше направил (Числа 20:10-12).

— Примерът на Мойсей ни показва, че смирението не възниква спонтанно в нас, а трябва да молим Бог да ни изпълва с него всеки ден.

v **Исус, съвършеният пример**

— Никой в този свят никога не е имал – нито някога ще има – величието, което Исус притежаваше преди възплъщението Си. И все пак Той се отказа от всичко от любов към нас. Пред такава унижение всичко, което имаме, всичко, което сме, или всичко, което някога бихме могли да станем, бледнее в сравнение.

— Исус се отказа от Небето, за да умре за човечеството, с надеждата, че ще разберем неговия акт на благодат и ще отговорим на поканата му за връзка с него (Фил. 2:5-8). Той е, без съмнение, съвършеният пример за смирение.

— Следвайте Неговия пример: „Нищо не правете от егоистична амбиция или суетна гордост. По-скоро, в смирение ценете другите повече от себе си, не гледайте на собствените си интереси, а всеки от вас на интересите на другите“ (Фил. 2:3-4).